Heel lang geleden, in 1345, stichtte Hendrik van Neynsel het Neynsels Gasthuis, dat opvang bood aan 13 arme vrouwen. Nu, honderden jaren later, vinden vele ouderen in 's-Hertogenbosch en Vught een fijne woonplek, liefdevolle zorg en de leukste activiteiten bij Van Neynsel. En Hendrik? Hendrik Van Neynsel leeft voort in de gepassioneerde werknemers en vrijwilligers van Van Neynsel. Zijn naam siert nog altijd onze gevels.

D'n Hendrik

Jaargang 7
#21
Maart 2024

In deze editie:

Pagina 3
Onvergetelijke herinneringen van bezoekhond Doortje

Pagina 6
'Een aquarium zou geweldig zijn'

Pagina 4 en 5
Ik en mijn huisdier

Pagina 7
'Als ik verdrietig ben, legt Bas zijn koppie op mijn been'

Van Neynsel
Oog voor elkaar

De liefde voor huisdieren

Honden, katten, vogels: in onze locaties wonen allerlei huisdieren. En ook veel van onze medewerkers hebben thuis een dier. Bij praktisch alle verhalen in deze d'n Hendrik staat centraal dat de liefde van en voor een huisdier iets bijzonders is. Voor mij persoonlijk betekent een huisdier 'gezelligheid' en 'genegenheid'. Als kind heb ik verschillende cavia's gehad, daar was ik gek op. Eén van mijn cavia's is 7 jaar geworden, dat was een oudje hoor. Inmiddels hebben we al ruim 16 jaar een poes: Jasmijn. Een echte aandachtvrager. Sinds de kinderen uit huis zijn, slaapt ze elke nacht op ons bed. En overdag ligt ze het liefst bij iemand op schoot. Ze wil trouwens ook altijd zitten op de krant die ik aan het lezen bent, of op het kladblok waarin ik schrijf. Huisdieren zijn net als mensen: ze hebben behoefte aan aandacht.

Positieve invloed

Nieuwe bewoners van Van Neynsel kunnen niet altijd hun huisdier meenemen. Zo moet de bewoner zelf voor het dier kunnen zorgen. En het dier moet ook passen in de omgeving. Een enorme hond in een kleine woning wordt heel erg lastig. En vanzelfsprekend laten we reptielen of andere 'vreemde' dieren ook niet toe. Maar bijvoorbeeld een kat, hond of vogel is in principe van harte welkom. Huisdieren hebben op de meeste mensen een positieve invloed. Ook op onze bewoners met dementie. Daarom heeft Boswijk een eigen huishond; Laska, en een volière in de gang. En daarom komen instanties met zogenoemde knuffeldieren regelmatig naar onze locaties. Daarover meer in deze d'n Hendrik.

Warme werk- en woonomgeving

Als deze d'n Hendrik verschijnt, ben ik bijna een half jaar bestuurder van Van Neynsel. Ik heb de organisatie leren kennen als een warme werk- en woonomgeving. De servicepunten en restaurants / Grand Cafés zijn belangrijke plekken binnen de locaties: plekken om samen te komen, plekken waar u gehoord en gezien wordt. Ik merk ook dat de Sociale Benadering steeds gewoner wordt, en dat medewerkers zich blijven ontwikkelen in deze mooie zorgaanpak. We durven anders-geschoolde mensen aan te stellen, wat een andere dynamiek geeft en andere vaardigheden toevoegt aan onze teams. Daarmee krijgen we ook een klein beetje lucht in de krappe arbeidsmarkt. Al is dit alles niet de oplossing voor de problemen in onze sector. Dat vergt veel meer. Samenwerken met collega-organisaties bijvoorbeeld, wat we steeds meer doen.

Goede naam

Weet u dat Van Neynsel een hele goede naam heeft in de regio? Ook dat heb ik met trots opgemerkt. Die goede naam komt onder meer door het lef dat we tonen met het invoeren van de Sociale Benadering, maar ook omdat we de handen uit de mouwen steken op het gebied van samenwerkingen. Veel van onze mensen zijn actief in lokale en regionale samenwerkingsprojecten. Dat is belangrijk, want samen kom je verder. Naast alle uitdagingen, wensen en projecten in onze sector en organisatie, blijft het elke dag draaien om één ding: uw woon- en leefplezier, uw zorg, uw welzijn. Dat staat bij al onze medewerkers op één. Drukte is nooit een excuus om aandacht uit te stellen of zelfs over te slaan. Denk maar aan onze poes Jasmijn, die gewoon op mijn krant gaat zitten als ze aangehaald wil worden. Nu moet u niet meteen op de krant van uw medebewoner of op het kladblok van een collega gaan zitten natuurlijk. Maar we mogen soms best wat duidelijker zijn in het aangeven van onze behoeftes. Laten we daarin een voorbeeld nemen aan onze huisdieren.

Het is fijn om te ervaren dat het woon- en leefplezier van onze bewoners hoog in het vaandel staat bij onze medewerkers. Laten we niet vergeten dat ook onze medewerkers aandacht nodig hebben zodat zij hun werk met plezier uitvoeren.

Marco Verheul
bestuurder Van Neynsel

Chocolade-zoektocht

Met Pasen staat er overal lekkers op tafel. Met name de paaseitjes zijn niet aan te slepen. Dat snappen we ook wel, want van chocolade wordt iedereen gelukkig.

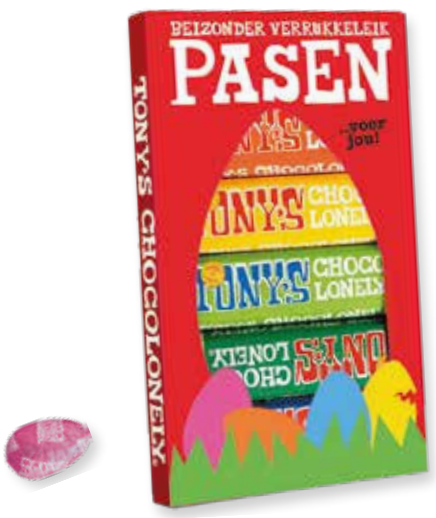

Daarom verstoppen we vrijdag 29 maart in elke locatie van Van Neynsel en op beide afdelingen in het Jeroen Bosch Ziekenhuis wat lekkers. De hele Goede Vrijdag kunt u deelnemen aan de chocolade-zoektocht. Neem vooral uw kleinkind of een mede-bewoner mee tijdens de zoektocht, dat maakt het alleen maar gezelliger.

Wie vindt een van de 'beizonder verrukkeleike paaspakketten' van Tony Chocolonely?

Bent u de gelukkige? We zouden het leuk vinden als u dan een foto maakt of laat maken van uzelf met de chocolade. Die kunnen we dan in de volgende d'n Hendrik plaatsen. Mail de foto naar communicatie@vanneynsel.nl.
Geniet van de paasdagen, succes met zoeken en smakelijk!

Honden op bezoek

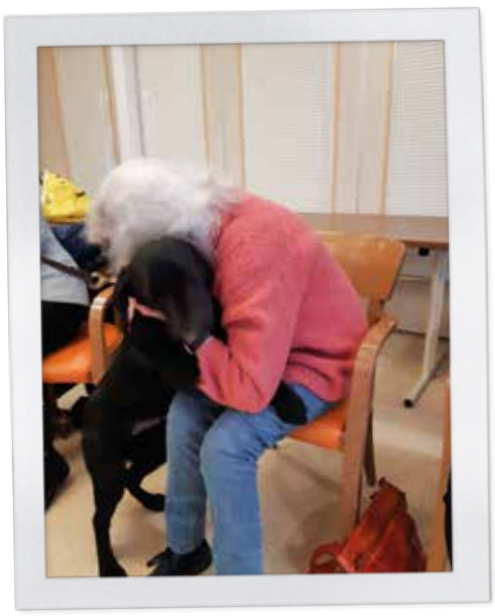

Uit een peiling onder de bewoners van Van Neynsel Boswijk bleek dat veel bewoners behoefte hebben aan contact met huisdieren, en dan voornamelijk met honden. De medewerkers van welzijn kwamen vervolgens in contact met het bedrijf Debster's workingdogs. Zij hebben ervaring met bezoeken aan verzorgingshuizen en daarnaast is het voor hun jonge honden ook een goede ervaring. Onlangs vond het eerste bezoek plaats, en dat beviel iedereen erg goed. In het voorjaar komt het bedrijf weer terug met enkele puppy's.

Huisdieren bij Van Neynsel
huisregels

Het houden van kleine huisdieren is toegestaan, met uitzondering van de groepswoningen. Strikte voorwaarde is dat de bewoner het huisdier zelf kan verzorgen. Het huisdier mag medebewoners geen hinder bezorgen. Honden (ook die van bezoekers) dienen in de openbare ruimtes kort aangelijnd te zijn.

Bij Boswijk wordt vooral gekeken naar wat mogelijk is bij de betreffende woning: familie blijft altijd verantwoordelijk, en het huisdier kan niet blijven na overlijden van het baasje.

Bij sommige locaties zijn er nog extra regels. Zo zijn huisdieren in het Atrium van De Taling niet toegestaan tijdens maaltijden.

Onvergetelijke herinneringen van bezoekhond Doortje

Brigitte Peeters, recruiter Van Neynsel:
"Met labradoodle Doortje heb ik een aantal jaren bezoekjes gebracht aan mensen met dementie in een verpleeghuis. Doortje is inmiddels 12 en met pensioen, maar heeft vele onvergetelijke herinneringen gemaakt. Zo bracht ze mensen in beweging die in de verzonken fase van dementie verkeerden. En van iemand die bijna niet meer praatte, wist Doortje hele verhalen te ontlokken.

Een andere bewoner, die alleen nog maar "jajaja" zei, begon ineens tegen Doortje te praten. Hij was zijn leven lang boer geweest en blijkbaar maakte Doortje dingen los in zijn brein waardoor hij razend enthousiast werd. En een hond vindt het niet erg als iemand 30 keer hetzelfde verhaal vertelt: als ze maar aangehaald wordt en koekjes krijgt.

Sommige bewoners hebben zelf een hond gehad en vinden wandelen heerlijk. Tijdens een rondje over de gang of straat hoorde ik hele verhalen. Over eigen huisdieren en hoe dol ze daarop waren. Wat voor ondeugends ze uitgehaald hebben en hoe ze eruitzagen. Eén bewoner was zelfs een beetje bezitterig: Doortje kwam voor haar en voor niemand anders. Ik hoefde niet te proberen om te lang met anderen te praten, want dan liep deze bewoner verontwaardigd door.

De inzet van dieren voor welzijn en behandeling heet Animal Assisted Interventions (AAI). Niet alle dieren zijn geschikt om met het baasje als bezoekduo in een verpleeghuis te werken. De hond moet goed luisteren naar het baasje en stabiel reageren op onverwachte situaties. Het baasje moet de signalen van de hond kunnen lezen en het welzijn van de hond altijd voorop stellen. Na het bezoek moet een dier kunnen ontspannen, bijvoorbeeld door te spelen en rennen.

Bezoekhonden hebben vaak een positief effect op bewoners: ze zetten aan tot bewegen, er is contact en genegenheid en het kan een enorm geluksmoment zijn. Niet voor iedereen helaas: op een afdeling die ik bezocht woonde ook een mevrouw die me luidkeels liet weten dat ik met die 'smèrrige hond' moest wegwezen. Gelukkig voor haar waren we ook snel weer weg uit de huiskamer, want we gingen wandelen met een fan van Doortje."

Bezoekhond

Heeft u een dier dat geschikt is om op bezoek te gaan bij bewoners? Stuur een mailtje naar vrijwilligerswerk@vanneynsel.nl. De coördinator vrijwillige inzet gaat dan graag met u in gesprek om een goede match te maken met bewoners.

Ik en mijn huisdier

Elise de Bruijn (60) en Teuntje (4)
Buurtverbinder Wij zijn Zuiderschans
Teuntje is een Lhasa Apso en woont sinds ze 8 weken oud is bij Elise.

'Teuntje kwam bij mij vlak voordat corona begon. We zijn dus veel samen geweest omdat ik vaak thuiswerkte toen. Teuntje is heel sociaal. Ze maakt echt oogcontact en wil van iedereen die we tegenkomen een aai. Ze is altijd vrolijk en slim. Vaak zit ze op het balkon naar buiten te kijken.

Ik ging eens met een vriendin koffiedrinken op een terras. Teuntje was erbij. Op een gegeven moment waren we haar kwijt. Toen bleek ze dus te zitten op een stoel bij de tafel naast ons. En drie oudere dames voerden haar slagroom van hun Bossche Bol.'

Guusje Ammeraal (32) en Frits (2,5)
Verpleegkundige Wij zijn Zuiderschans, woning 16
Frits kwam als puppy bij Guusje

'Frits is een hele lieve teckel die ik zelf heb opgevoed. Teckels zijn heel trouw aan hun baas. Waar ik ook ben; Frits is altijd in de buurt. Als ik thuis kom na het werken wacht hij me op bij de voordeur. Ik neem Frits vaak mee: samen naar het strand, vakanties, spelen in de sneeuw. Hij krijgt ook vaak complimenten over zijn mooie kleur en zijn mooie ogen.'

Claudia de Rooij (55) en Senna (8)
Medewerker De Grevelingen
Senna is drie jaar geleden overleden

'Onze 'dame' was een echt dametje; ze lag altijd met haar voorpoten gekruist. Ze week nooit van onze zijde: waar we ook zaten of liepen, onze trouwe viervoeter volgde. We zijn een keer in Scheveningen geweest en hadden iets te ver gewandeld. De dag erna was Senna niet uit haar mand te krijgen, ze 'piepte' continu. Waarschijnlijk had ze spierpijn, arm ding.' Ik genoot altijd enorm van de heerlijke wandelingen in het bos en de duinen. Ook Senna vond dit heel gezellig. Ik mis haar nog steeds.'

Peter Bax (80) en Minoes
Bewoner Antoniegaarde
Minoes is al 4,5 jaar de poes van Peter

'Minoes kwam bij me wonen toen haar baasje niet meer voor haar wilde zorgen. Ze slaapt op verschillende plekjes in huis en maakt me altijd wakker in de ochtend. Dan wil ze eten. Ze heeft veel gekke streken. Minoes wil nooit op schoot, maar komt wel lekker naast me liggen. Ik mag over haar buik aaien, en dat laat een poes blijkbaar niet snel toe.'

Tara Beenen (38) en Odi (4)
Verzorgende IG bij Boswijk, woning 1
Odi is al 4 jaar de hond van Tara

'Mijn hond was de laatste uit het nest. Ik wilde eigenlijk een wit hondje, maar zag Odi en werd gelijk verliefd. Hij heeft witte puntjes op zijn voorpoten wat hem speciaal voor mij maakte. Odi ging mee naar het strand met mij en mijn vriend toen we op date waren. We gingen even wat eten op de uitkijktoren waar we waren. Er stonden alleen geen hekken op het bovenste gedeelte van de uitkijktoren. Op een gegeven moment was ik Odi kwijt, bleek dat hij over de rand van de uitkijktoren heen was gesprongen en daar hing aan zijn uitlaatlijn. Het was even schrikken, maar uiteindelijk hebben we er erg om gelachen.

Iedereen denkt dat Odi een Markiesje is, maar in zijn paspoort staat dat hij een kruising van een Tibetaanse terriër met een Corgi is. Voor mij is het nog steeds een vraagteken, want hij heeft wel behoorlijk veel van een Markiesje weg. Zou ik voor de gek zijn gehouden?'

Anja van de Kieboom (63) en Soof
Vrijwilliger Antoniegaarde
Soof wordt door Anja opgeleid tot hulphond

'Ik leid al jaren hulphonden op, dat is erg leuk werk. Het is heel bijzonder wat deze honden allemaal kunnen doen voor mensen met een handicap en bij therapieën. Het leukste dat ik met Soof heb meegemaakt is dat we samen door een harde wind omver werden geblazen en bijna de sloot inrolden.'

Sandy Kops (49) en Zoey (12)
Medewerker Brasserie Antoniegaarde
Zoey is een Bearded Collie en kwam met 9 weken bij Sandy wonen.

'Zoey is super verwend en mijn hondenkindje.. Zijn bijnaam is Pandabeertje. Als ik werk, gaat Zoey naar de oppas: mijn ouders. Zij zijn van onschatbare waarde: omdat mijn partner en ik werken is hij net zo vaak bij hen als bij ons. Mijn vader loopt elke anderhalf uur een rondje met hem, en mijn moeder zorgt voor zijn eten en drinken. Hij krijgt alle aandacht.
Zoey is een echte troetelbeer en luistert heel goed. Maar alleen als het hem uitkomt. Hij gaat graag mee op stap en is gek op auto-rijden. Zoey wil het liefst de hele dag met ballen spelen. Zeker als er een piepje in die ballen zit, dan kan zijn dag niet meer stuk. Ondanks zijn hoge leeftijd is hij nog goed actief. Hier en daar een kwaaltje, maar dat hoort erbij. We hopen nog lang van hem te mogen genieten.'

Yvonne van Rosmalen (64) en merel
Vrijwilliger Wij zijn Zuiderschans
De merel heeft geen naam, maar als echte Bosschenaar reageert hij op “Ha mènneke”.

‘Zo’n 7 jaar geleden zat de merel voor het eerst op de deurmat in de keuken. Sinds die tijd herken ik hem. Hij vraagt aandacht als hij iets lekkers wil. Zodra hij binnen beweging ziet, vliegt hij naar de kliko die bij de tuindeur staat en verwacht dan een paar rozijntjes. Soms hebben we hem niet eens in de gaten, en blijkt hij met z’n snavel tegen het huiskamerraam op de vensterbank te zitten en ons – het lijkt wel chagrijnig – strak aan te kijken.

Als we in de zomer buiten aan tafel zitten, drentelt hij over de tafel tussen alle spullen door op zoek naar iets lekkers. Inmiddels zijn we vele nesten verder en ‘leert’ hij zijn jongen ook om op de kliko te komen. Zij eten de rozijntjes echter nog niet, en spugen ze steeds uit. Zodra de jongen ouder zijn, moeten ze op zoek naar een eigen territorium en jaagt hij ze weg, maar aan het gedrag van veel merels kunnen we zien dat ze bekend zijn met het ‘rozijnenritueel’. Inmiddels is hij echt oud, minstens 8 jaar, en krijgt hij steeds meer witte plekjes op zijn hoofd. Maar nog steeds is hij actief en beschouwt hij onze tuin als zijn territorium. Hopelijk komt hij ook deze winter weer goed door.’

Elise Branten (25) en Bailey (bijna 2)
Leerling-verzorgende IG De Taling
Bailey kwam als pup bij Elise

‘Bailey heeft een heel lief karakter. Hij vindt alles goed en houdt van lekkere snacks. Na een drukke dag ga ik een flink stuk met hem wandelen. Dan maak ik mijn hoofd leeg. Het was altijd een droom van mij om een hond te hebben.

Bij ons in het dorp mag je aan het eind van het seizoen in het zwembad komen zwemmen met je huisdier. Iets wat Bailey en ik erg leuk vinden. Ik ga dan met vrienden die ook honden hebben. Een groot feest! Een huisdier is echt een maatje voor het leven.’

Kitty de Groot (52) en Chico (13)
Coördinator vrijwillige inzet
Labrador Chico is eigenlijk van dochter Sam, die net het huis uit is

‘Toen Chico 7 was haalden we hem uit het asiel om hem nog een aantal mooie jaren te kunnen geven. Dat zijn er inmiddels al 6. Hij woonde op een flatje en geniet nu bij ons van de tuin en de ruimte en vrijheid. Toen hij net bij ons was had hij al snel een overbelast pootje; hij was niet gewend om verre wandelingen te maken. Chico zit met regelmaat voor het raam om te kijken waar onze dochter Sam blijft, maar zij woont sinds kort in Den Bosch. Hij mist haar. Chico kan om paaltjes en bomen heen lopen als hij aan de lijn zit. Hij snapt dat en komt nooit in de knoop te zitten. Bovendien kan hij klokkijken: elke avond om half elf komt hij naar ons toe en staart hij ons aan totdat we met hem gaat lopen.

Chico is altijd blij als je weer thuiskomt. En hij hoort al mijn verhalen aan. Bij Teams-vergaderingen kunnen collega’s hem wel eens horen snurken.

Stefanie Boelema (37) en Émy (bijna 12)
Welzijnscoördinator De Grevelingen
Émy is een Novia Scotia Duck Tolling Retriever

‘Émy is een heerlijke hond. Ze is buiten lekker actief en binnen heerlijk rustig. Ze is gek op zwemmen; een dag niet gezwommen, is een dag niet geleefd. Het liefst haalt ze dan ballen op. En als wij die niet meer gooien, dan zoekt ze andere wandelaars op en legt ze de bal voor hun voeten, zo van ‘gooi eens even aub’.

In de pubertijd was ze mega-eigenwijs: we hebben eens een half uur aan de waterkant gestaan omdat mevrouw weigerde het water uit te komen. Ze stond ons net buiten handbereik aan te staren. Achteraf heel grappig, maar toen heel frustrerend.

Op vrijdag neem ik Émy mee naar De Grevelingen. Dan ligt ze lekker bij mij op kantoor. Ook gaat ze op bezoek bij bewoners: aan knuffels en aaitjes geen gebrek dan.’

Elske Dillen (26) en Dipsy
Medewerker De Grevelingen, woning 72b
Elske heeft reptielen, honden, duizendpoten, katten en aquaria

‘Mijn kameleon heet Dipsy, mijn katten heten Dali, Banksy en Fibi, mijn hondje heet Poekie en ook alle reptielen hebben een naam, zoals de groene leguanen Tergo en Kus. De reptielen worden gezien als ‘bijzonder’ en ook mijn duizendpoten vinden mensen soms wel ‘gek’. Mijn katten zijn XXL Maine Coons, dus die zijn super groot. En mijn hondje, tja, die is gewoon gek maar super lief, haha.

Mijn hondje en katten neem ik regelmatig mee naar het werk. Mensen genieten daar van. Soms breng ik ook de reptielen mee: dat vinden de mensen vaak ook heel interessant, er worden dan veel vragen gesteld. In mijn huis heb ik meer dan 100 planten staan. Het was heel lastig zoeken toen mijn groene gekko was ontsnapt. Ik heb er 8 dagen over gedaan voor ik hem vond bovenop een plant.’

Leroy de Bock (35) en Koda (bijna 11)
ICT-coördinator
Koda is een Siberische Husky

‘Koda is altijd blij om me te zien. Of ik nou 5 minuten of 5 dagen ben weggeweest, ze is altijd enthousiast.

In de tuin heeft Koda ooit een gigantisch gat gegraven. Daar paste ze zelf helemaal in. Net een vossenhol, je kon haar niet meer zien. Dat gat had hij gegraven in het plantenperkje, en gelukkig was mijn moeder al van plan dit leeg te scheppen en op te vullen met grind. Eigenlijk heeft Koda gewoon geholpen.

Ik neem Koda soms mee naar Van Neynsel en dan is ze te vinden bij ISA. Ze is een beetje verlegen, maar als je haar rustig laat wennen is ze al snel je beste vriend. Helemaal als je haar snoepjes geeft, en die zijn altijd aanwezig.’

Robotdieren

Van Neynsel heeft verschillende robotdieren in huis, die met name gebruikt worden bij mensen met (een vorm van) dementie. Zo heeft Carla, bewoner van Wij zijn Zuiderschans, haar eigen robotkat.

Carla heeft geen naam voor haar kat, maar zodra ze hem ziet of hoort miauwen, zeg ze ‘och schat’ of ‘hey jongen’. Sinds een paar maanden heeft Carla de kat. Ze wordt niet alleen erg vrolijk van hem, maar komt er ook door tot rust. Wanneer Carla haar studio binnenloopt, reageert de kat door te miauwen. De robotkat reageert namelijk op geluiden. Dat miauwende welkom geeft Carla een warm gevoel.

Als Carla met een dekentje in haar luie stoel voor de televisie ligt, ligt de robotkat vaak op schoot. Ze aait ‘m dan, voert hele gesprekken met ‘m en komt heerlijk tot rust. Het zijn bijzondere momenten. ●

‘Een aquarium in De Grevelingen zou geweldig zijn’

Teun Gerris (92)
Bewoner van De Grevelingen

“Ik had twee karpers, ik kreeg de vissen van mijn zwager. Zijn vijver was te klein en de vissen aten al zijn planten op. Daarom gaf hij ze weg. Dat is het enige dat ik ooit van hem heb gekregen, want mijn zwager gaf niks weg. Zo kwam ik dus aan twee karpers in de vijver. Het was leuk om te zien hoe ze brood aten. Fel, achter elkaar aan, hapten ze aan het brood. Wat ik verder leuk vond aan de vissen, is dat ze rustgevend zijn om naar te kijken. Dan pakte ik een stoel en ging een half uurtje bij de vijver naar ze zitten kijken.

Mijn vrouw vond de vissen ook mooi. Mijn vrouw en ik hebben alle twee het sterrenbeeld vissen. Ik denk dat we daarom zo goed bij elkaar pasten. We hebben samen een leuk en goed leven gehad. Toen ik naar De Grevelingen verhuisde, heb ik de vissen verkocht, want ik kon ze niet meenemen. Ik had graag een aquarium gehad, maar samen met mijn dochter besloot ik dat het te veel werk is. Misschien komt er ooit nog eens een aquarium hier in De Grevelingen. Dat zou ik geweldig vinden.” ●

Gevulde eieren

Lekker eten
bij
Van Neynsel

De klassieker op elk feestje of tijdens Pasen: gevulde eieren met kerrie en bieslook. Super makkelijk om zelf te maken.

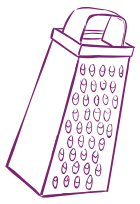

Van Neynsel heeft lekker eten en drinken hoog in het vaandel staan. Daarom een lekker recept voor thuis.

Ingrediënten voor 8 stuks
- 4 eieren
- 1 eetlepel mayonaise
- 1 eetlepel yoghurt
- 1 theelepel mosterd
- Snufje paprikapoeder
- Snufje kerriepoeder
- Verse bieslook

Bereiding
Kook de eieren in ca. 10 minuten hard.

Spoel ze daarna af onder koud water zodat ze schrikken. Pel de eieren en snijd ze doormidden.

Haal het eigeel met een vorkje of mesje eruit en doe dit in een kommetje. Prak dit met een vork zo fijn mogelijk.

Voeg de mayonaise, yoghurt, mosterd, paprikapoeder en kerriepoeder toe en meng goed door elkaar.

Doe het mengsel in een spuitzak en maak mooie toefjes in de eiwitten.

Bestrooi met wat bieslook.

Smakelijk eten!

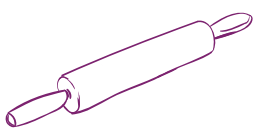

De eerste Van Neynsel-honing komt eraan

Sinds september wonen bij de locaties Boswijk, De Grevelingen en Eemwijk hele bijzondere volkjes. Bijenvolken, wel te verstaan. En de eerste eigen Van Neynsel-honing zal later dit jaar geoogst kunnen worden. We zijn reuze benieuwd naar het resultaat!

Bijen zorgen voor bestuiving van gewassen en voor biodiversiteit. Simpel gezegd; zonder bijen is er geen eten. Het gaat de laatste jaren niet goed met de bij. Door onder meer pesticiden en ziekten gaan er te veel bijen dood. Met de bijenkasten draagt Van Neynsel bij aan het behoud van de bij, in samenwerking met de imkers van De BijZaak.

Op drie locaties van Van Neynsel zijn afgelopen najaar bijenkasten geplaatst. Bij Eemwijk en De Grevelingen staan de kasten op het dak en bij Boswijk in een afgeschermd gedeelte van de tuin. De bezige bijen zorgen voor een betere leefomgeving en voor heerlijke honing voor de bewoners en bezoekers van Van Neynsel. Bij voldoende oogst is de honing te koop bij de locaties. ●

SCAN ME

Scan bovenstaande QR-code om het filmpje te zien van de plaatsing van de bijenkasten.

'Als ik verdrietig ben, legt Bas zijn koppie op mijn been'

Hij is een bekende verschijning in De Grevelingen: de zwart/witte Corkie Bas van de familie Peek. Hond Bas is samen met zijn twee baasjes Dick en Ans meeverhuisd naar hun appartement in De Grevelingen.

Dick (wordt 82 in maart): "De oudjes hier vinden de hond leuk. Grappig hè dat ik dat zeg, want wij zijn zelf ook oudjes. We zijn echte hondenliefhebbers en hebben altijd een hond gehad. Bas is goed opgevoed, luistert braaf en blaft niet. We willen geen overlast veroorzaken voor andere bewoners.

Als zorgmedewerkers die bij ons bezoek komen, bang zijn voor honden, dan gaat Bas in de bench. Dat is hij gewend. Ik ben de mantelzorger van mijn vrouw en wij zijn hier bij De Grevelingen ruim een jaar geleden komen wonen. Mijn vrouw heeft 24-uurszorg nodig sinds ze een hersenbloeding kreeg. Na een lange revalidatieperiode, waarin ik haar heb gemist, bleek dat mijn vrouw meer zorg nodig had dan we thuis konden bieden. We zijn altijd samen geweest en zijn dit jaar 61 jaar getrouwd. We hebben een zoon en een dochter, 6 kleinkinderen en 4 achterkleinkinderen. In totaal zijn we met 21, en met Bas erbij 22.

Onze dochter heeft deze plek voor ons gevonden. We kwamen kijken of het ons zou bevallen. Toen we terugliepen naar de auto vroegen we ons ineens af 'Mag Bas wel mee?'. Gelukkig mocht dat. Wel op voorwaarde dat we zelf voor de hond zorgen. Je moet zelf goed ter been en gezond zijn. Ik ben al wel wat ouder en sta stram op, maar na een beetje bewegen kan ik er weer tegenaan. De hond houdt me gezond. Ik wandel drie keer per dag met hem buiten. Dat heeft hij ook nodig. Mochten we niet meer voor Bas kunnen zorgen, dan mag de hond naar één van onze kleinkinderen. Maar daar is voorlopig nog geen sprake van.

Het is gezellig om een hond te hebben. Als ik zijn naam roep, komt hij naar me toe. Kijk maar." Dick roept Bas en inderdaad komt hij meteen en gaat op het commando 'zit' voor zijn baasje zitten. Ans: "Hij is zo lief. Als ik verdrietig ben, dan voelt Bas dat. Dan komt hij bij me, legt zijn koppie op mijn been, zodat ik hem kan aaien. Hij is er voor me. Ik ben echt gek met het beessie."

Nadat Bas op de foto is geweest, gaat hij weer lekker liggen. Hij rolt op zijn zijde en valt in slaap. Bedankt voor de medewerking Bas! ●

PRIKBORD

Het grootste Bossche volksfeest is begin februari weer uitgebreid gevierd. Ook door veel van onze bewoners en medewerkers.

Heeft u ook het echte Van Neynsel-embleem gezien op een van de jasjes of kielen van onze medewerkers? Daarmee speelden we in op het thema van Oeteldonk, dat 'Oeteldonk blèft plèkke' was. En natuurlijk was daarop ook de Van Neynsel-oetel te zien, die niet mag ontbreken in deze dieren-uitgave van d'n Hendrik.

Een plèkkerige carnaval

Bericht van Jip

"Hallo, mijn naam is Jip. Ik ben een Engelse cockerspaniel en ben 7 jaar oud. Ik heb een fijn huis met mijn familie: Lieke, Ilse en Marcel. Ik wandel erg graag en speel veel met de bal. Ik woon aan een prachtig park en dicht bij de Maas. 's-Zomers ga ik graag mee naar de boerderijcamping in Oostkapelle. Hier ren ik veel op het strand en geniet dan op zijn tijd van mijn hondenbiertje, samen met mijn baasjes. Ook ben ik wel eens mee geweest naar het werk van mijn baasje: hij is gastheer bij De Taling. De bewoners knuffelden met mij, al die aandacht is zo fijn! En dan dat heerlijke koekje dat ik kreeg, jammie. Ik was er niet weg te krijgen. Van mijn baasje begreep ik dat ik snel weer eens mee mag naar De Taling."

Op de foto sta ik met mijn baasje Marcel.

PUZZELtijd

W	A	I	R	A	M	F	N	IJ	C	K	G	N	E	M
B	E	G	R	A	V	E	N	H	R	O	O	G	M	A
G	O	D	R	J	L	N	O	E	E	I	N	N	M	T
E	H	C	E	E	O	C	K	D	S	I	E	I	A	T
P	U	I	G	R	O	H	E	S	G	E	L	V	U	E
S	O	N	S	L	O	V	A	I	A	I	E	E	S	U
E	E	P	A	T	R	P	S	N	D	E	P	G	U	S
I	S	D	S	IJ	O	I	S	G	N	R	I	R	T	A
L	E	A	D	A	U	R	E	T	A	E	C	E	S	A
E	P	A	C	R	A	E	I	A	A	N	S	V	I	H
G	G	A	K	U	L	P	S	E	M	N	I	D	R	S
N	E	R	E	D	L	I	H	C	S	A	D	G	H	A
A	P	A	A	S	Z	O	N	D	A	G	E	I	C	A
V	N	W	I	L	G	E	N	T	A	K	K	E	N	P
E	P	A	A	S	B	O	O	M	P	W	A	K	E	G

Begraven
Chocolade
Christus
Discipelen
Eieren
Emmaus
Engelen
Evangelie
Geel
God
Goede vrijdag
Historie
Johannes
Kerk
Kruisiging
Lucas
Marcus
Maria
Matteus
Paasboom
Paashaas
Paasmaandag
Paaspop
Paaszondag
Passion
Schilderen
Vergeving
Wake
Wederopstanding
Wilgentakken

Lost u deze woordzoeker op?

Stuur uw inzending vóór 10 mei 2024 naar communicatie@vanneynsel.nl en maak kans op een tegoedbon ter waarde van € 22,50, te besteden bij de Grand Cafés en restaurants van Van Neynsel. Over de uitslag kan niet worden gecorrespondeerd. De winnaar ontvangt persoonlijk bericht.

Colofon

Redactie:
Mireille Borg
Henriëtte van Esch
Tjanne Hartman
Helena Kysela
Flavienne van Oort
Brigitte Peeters
Inge van Zoggel

Met speciale dank aan
familie Peek, Teun Gerris, Marco Verheul en alle medewerkers, bewoners en vrijwilligers die iets instuurden over hun huisdier(en).

Vormgeving:
Sandra Batelaan | baats ontwerp
Drukwerk: Dekkers van Gerwen

www.vanneynsel.nl